

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΑΥΡΙΑΝΙΔΗ

*Πρωτοδίκου Διοικητικών Δικαστηρίων, κάτοχος
μεταπτυχιακῶν διπλωμάτων στο Δημόσιο Δίκαιο καί στήν Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου*

**Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ
(ΣΕΚΤΩΝ)
«VIVE LA FRANCE ROMAINE!» ἢ «ΖΗΤΩ Η ΡΩΜΑΙΪΚΗ
ΓΑΛΛΙΑ!»;**

*Ζήτω ἡ Γαλλία! **Vive la France!** Μέ τέτοιες ζητωκραυγές ἔγινε δεκτός στήν Εὐρώπη ὁ νόμος τό περιεχόμενον τοῦ ὁποίου ἀναφέρεται κατωτέρω. Οἱ πλέον σοβαροί καί ὑπεύθυνοι μελετηταί τοῦ φαινομένου τῶν σεκτικῶν καί ἐν γένει αἰρετικῶν κινημάτων, εἰς Γερμανία, Αὐστρία, Δανία, Ἰσπανία, δυτική καί ἀνατολική Εὐρώπη, ἐπαινοῦν θερμώτατα τήν Γαλλία, καί συμφωνοῦν ὅτι ὁ νόμος αὐτός πέραν τῆς μεγάλης του νομικῆς σημασίας, ἔχει ἀναμφίβολες πολιτικές προεκτάσεις, ἀφοῦ ἀποσκοπεῖ εἰς τήν διασφάλισή τῆς κοινωνίας καί τῆς δημοκρατίας ἐναντίον τῆς διαβρώσεως τους ἀπό τίς αἱρέσεις.*

Καί δεδομένου μάλιστα, ὅτι οἱ χειρότερες ἀπό αὐτές, ἔχουν ὡς ἄμεσο στόχο τόν ἔλεγχον κρατῶν μέ ἀντικατάσταση τοῦ δημοκρατικοῦ συστήματος ἀπό τόν αἰρετικό ἢ σεκτικό ὀλοκληρωτισμό τους (π.χ. ἡ Σαηεντόλοτζυ θέλει νά ἐλέγξῃ τό μεγαλύτερο τμήμα τῆς Βαλκανικῆς διά τῶν Ἀλβανῶν τούς ὁποίους ἐκπαιδεύει πρὸς τοῦτο ἀπό τίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 1990 . . . - βλ. περιοδικά Διάλογος χρονικῆς περιόδου 1995-1996), ὁ ἐν λόγω νόμος ἀπετέλεσε τό κόκκινο πανί γιά ὅλες τίς ὀλοκληρωτικές αἱρέσεις ἢ σέκτες.

Τοῦτο, διότι ὁ νόμος αὐτός συλλαμβάνει τήν νομική διάσταση τοῦ προβλήματος καί προσπαθεῖ νά τό ἀντιμετωπίσῃ ὅσο τό δυνατόν ἠπιώτερα καί δημοκρατικώτερα, ἀλλά καί ριζικῶς (κατ' ἄνθρωπον). Εἰς τήν χώρα μας, ἐν τούτοις, εἶδαν τό φῶς, δημοσιεύματα σχετικῶς πρὸς τόν νόμο αὐτόν, τά ὁποῖα ἀντί νά ἐνημερώνουν τούς ἀναγῶστες γιά τό περιεχόμενό του, ἀντιθέτως προέβαλλαν ὅτι ὁ νόμος αὐτός προξενεῖ προβληματισμούς περὶ τοῦ ἐάν ἡ Γαλλία παραμένει μία δημοκρατική χώρα! Γιά ἄλλη μιὰ φορά, ἡ παραπληροφόρηση τοῦ λαοῦ μας ἔγινε πραγματικότητα.

Τό χειρότερο δέ, εἶναι ὅτι, ὅταν ἡ Γαλλία, καί ἀκριβέστερα ἡ ρωμαίϊκη πλευρά της πού εἶναι ζωντανή ὅπως φαίνεται ἀκόμη καί σήμερα (προβλ. μακαριστοῦ πατρός Ἱ. Ρωμανίδη:

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ και 'Αναστασίου Φιλιππίδη: ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ, Β έκδ. 1997), με θάρρος τά βάζει με τίς πλέον ισχυρές αίρέσεις των Η.Π.Α., και παραλλήλως εις τήν Νίκαια ή άλλη Γαλλία, ή φραγκική, δηλώνει ότι άπορρίπτει τόν χριστιανικό χαρακτήρα τής Εϋρώπης, ή επίσημη ποιμαντική τής 'Εκκλησίας μας, άντί νά οικοδομήση επί τής ύγιους Γαλλικής στάσεως εις τήν μάχη κατά των αίρέσεων, και νά εκζητήση αληθινούς συμμάχους εις τούς έχοντας ορθοδόξους προπάτορας (βλ. ένδεικτικώς π. 'Ι. Φωτόπουλου: 'Ο 'Αγιος Λεονάρδος) Γάλλους Ρωμηούς πού τά βάζουν σήμερα με τίς αίρέσεις, έδιάλεξε τήν περίσταση γιά νά κατακεραυνώνη τήν όλην τήν Γαλλία, άδιακρίτως, γιά τήν στάση της εις τήν Νίκαια και γιά . . . τόν άδσο διαφωτισμό της του 18ου αιώνας (!!!).

Η πλέον εύλογος έρμηνεία του φαινομένου, πέραν τής συνήθους προχειρότητός μας: «'Αδειάσαμε» τό όλο ζήτημα καθώς και τούς έχοντας ανάγκη τής πνευματικής ύποστηρίξεώς μας Γάλλους Ρωμηούς, διότι πεισθήκαμε από κόλακας, νά ακολουθοϋμε, όλως άνοήτως, τήν επίσης φράγκικη «γραμμή» των επισήμων παπικών, οί όποιοι στό Παρίσι έδήλωναν ότι δέν χρειάζεται νόμος κατά των αίρέσεων, γιατί όποια τυχόν προβλήματα δημιουργοϋνται, έχουν κυρίως διαδογματικό ή τό πολύ κοινωνικό χαρακτήρα και μποροϋν νά τά βρίσκουν οί «ποιμένες» αυτοί με τούς ήγέτες των σεκτών και νά ήρεμει ή οικογένεια!!! Λές και εκεί εύρίσκεται τό πρόβλημα των σεκτών. . .

'Αρκει ή προσεκτική ανάγνωσις του έν λόγω νόμου, διά νά πεισθῆ ό καλόπιστος αναγώστης περί του ότι τό πρόβλημα τό όποιο τίθεται από τίς αίρέσεις-σέκτες, είναι πολύ βαδύτερο και οϋσιαστικώτερο από τήν «άρμονία» έντός κάποιων οικογενειών.

'Αλλά ιδού ό νόμος αυτός, του όποιου αντίστοιχος ένδείκνυται νά εισαχθῆ και εις τήν 'Ελλάδα, εύδύς μόλις τό επιτρέψουν οί περιστάσεις και ή συγκυρία. Η ανάγνωσις αυτού, καταδεικνύει τήν ανάγκην νά εύθύνονται και ποινικώς και άστικώς τά νομικά πρόσωπα με βάση ειδικές και συγκεκριμένες διατάξεις, διότι οί παρωχημένες νομικές μας αντιλήψεις, περί ποινικού άνευδύνου των νομικών προσώπων, έχουν πλέον σήμερα όλέθρια άποτελέσματα και εις τό θέμα των αίρέσεων-σεκτών, αλλά και γενικώτερα.

*Γαλλικός «Νόμος 2001-504, τής 12-6-2001,
περί ενισχύσεως τής προλήψεως και τής καταστολής των σεκτικών κινημάτων τά
όποια παραβιάζουν τά ανθρώπινα δικαιώματα και τās θεμελιώδεις ἐλευθερίας»*

«Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις καί ἡ Γερουσία ἐψήφισαν, ὁ δέ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δημοσιεύει, τόν νόμον τοῦ ὁποίου τό περιεχόμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Διάλυσις κατά τό ἀστικόν δίκαιον, ὀρισμένων νομικῶν προσώπων

Ἄρθρον 1ον

Δύναται να κηρυχθῆ, συμφώνως πρός τās διαδικασίας τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ διάλυσις παντός νομικοῦ προσώπου, οἰασδήποτε νομικῆς μορφῆς καί οἰουδήποτε ἀντικειμένου, τό ὅποιον ἀναπτύσσει δραστηριότητα αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τήν διατήρησιν ἢ τήν ἐκμετάλλευσιν τῆς ψυχολογικῆς ἐξαρτήσεως ἢ τῆς σωματικῆς ὑποταγῆς προσώπων μετεχόντων εἰς τās ἀνωτέρω δραστηριότητας, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἀπαγγελθῆ εἰς βάρος αὐτοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ εἰς βάρος τῶν ἀσκούντων κατά τόν νόμον καί τό καταστατικόν, ἢ ἐν τοῖς πράγμασι, τήν διοίκησιν αὐτοῦ, ὀριστικά ποινικά καταδίκαι δι' οἰανδήποτε ἐκ τῶν κάτωδι ἀναφερομένων παραβάσεων:

1. Παραβάσεις συνιστάμεναι εἰς ἐκουσίαν ἢ ἀκουσίαν βλάβην τῆς ζωῆς ἢ τῆς σωματικῆς ἢ ψυχικῆς ἀκεραιότητος τοῦ προσώπου, εἰς ἔκθεσιν τινός εἰς κίνδυνον, εἰς βλάβην τῶν προσωπικῶν ἐλευθεριῶν, εἰς προσβολήν τῆς προσωπικότητος, εἰς ἔκθεσιν ἀνηλίκων εἰς κίνδυνον, καθῶς καί εἰς ὑλικήν βλάβην τῶν ἄρθρων 221-1 ἕως 221-6, 222-1 ἕως 222-40, 223-1 ἕως 223-15-2, 224-1 ἕως 224-4, 225-5 ἕως 225-15, 225-17 καί 225-18, 226-1 ἕως 226-23, 227-1 ἕως 227-27, 311-1 ἕως 311-13, 312-12, 313-1 ἕως 313-3, 314-1 ἕως 314-3 καί 324-1 ἕως 324-6 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος:

2. Παραβάσεις συνιστάμεναι εἰς παράνομον ἄσκησιν τῆς ἰατρικῆς ἢ τῆς φαρμακευτικῆς ἐπιστήμης, προβλεπόμεναι ἀπό τά ἄρθρα L. 4161-6 καί L. 4223-1 τοῦ Κώδικος Δημοσίας Ὑγείας:

3. Παραβάσεις συνιστάμεναι εἰς παραπλανητικὴν διαφήμισιν, εἰς ἀπάτας, καθῶς καί εἰς πλαστογραφίας, προβλεπόμεναι ἀπό τά ἄρθρα L. 121-6 καί L. 213-1 μέχρι ἄ. 213-4 τοῦ Κώδικος τῆς Καταναλώσεως.

Ἡ διαδικασία τῆς διαλύσεως διεξάγεται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, κατόπιν αἰτήσεως

τοῦ Εἰσαγγελέως ἐνεργοῦντος αὐτεπαγγέλτως, ἢ κατόπιν αἰτήσεως οἰουδήποτε ἐνδιαφερομένου.

Ἡ αἴτησις ἀσκεῖται, ἐξετάζεται καί κρίνεται συμφώνως πρὸν τὴν διαδικασίαν δι' ὀρισμένην δικάσιμον.

Ἡ προθεσμία διὰ τὴν ἀσκησιν ἐφέσεως εἶναι δεκαπέντε ἡμερῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος εἰς τό ὅποῖον εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις, ὀρίζει σύντομον δικάσιμον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως. Κατά τὴν δικάσιμον ἡ διαδικασία χωρεῖ συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 760 ἕως 762 τοῦ νέου Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἡ διατήρησις ἢ ἡ ἐπανασύστασις, φανερώς ἢ κρυφίως, ἐνός νομικοῦ προσώπου τό ὅποῖον διελύθη κατά τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθρου, συνιστά τό ἀδίκημα τό ὅποῖον προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρον 434-43 ἐδάφιον β τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Τό Πρωτοδικεῖον δύναται, κατά τὴν διαδικασίαν τῆς δίκης περὶ τὴν διάλυσιν ἐνός νομικοῦ προσώπου, νά διατάξῃ τὴν διάλυσιν περισσοτέρων νομικῶν προσώπων οἷα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τό πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἐφ' ὅσον αὐτά τὰ νομικά πρόσωπα ἐπιδιώκουν τόν αὐτόν σκοπόν καί εἶναι ἐνωμένα μέ κοινά συμφέροντα, ἐπιπροσδέτως δέ, ἔχει ἀπαγγελθῆ εἰς βάρος τοῦ καθενός των, ἢ εἰς βάρος τῶν ἀσκούντων εἴτε κατά τόν νόμον καί τό κατασταστατικόν εἴτε ἐν τοῖς πράγμασιν τὴν διοίκησίν των, τοῦλάχιστον μία ὀριστικὴ ποινικὴ καταδίκη διὰ παράβασιν μνημονευομένην ὡς ἄνω, εἰς τὰς περιπτώσεις 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἁρθρου. Αὐτά τὰ περισσότερα νομικά πρόσωπα πρέπει νά ἔχουν καταστῆ διάδικοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐπέκτασις τῆς ποινικῆς εὐθύνης τῶν νομικῶν προσώπων εἰς ὀρισμένας παραβάσεις

(Ἄρθρον 2 ἕως καί Ἄρθρον 15)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Διατάξεις σχετικαί μέ τὴν ποινὴν τῆς διαλύσεως τῶν νομικῶν προσώπων τὰ ὅποια εὐθύνονται ποινικῶς

Ἄρθρον 16. . . .

ἄρθρον 17

Τό ἄρθρον 434-43 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος συμπληρώνεται ἀπό δύο ἐδάφια τά ὅποια ἔχουν ὡς ἑξῆς:

“ Ἡ συμμετοχή οἰουδήποτε φυσικοῦ προσώπου εἰς τήν διατήρησιν ἢ τήν ἐπανασύστασιν, φανερώς ἢ κρυφίως, νομικοῦ προσώπου τοῦ ὁποίου ἡ διάλυσις ἀπηγέλθη εἰς ἐφαρμογήν τῶν διατάξεων τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 131-39, τιμωρεῖται μέ φυλάκισιν τριῶν ἐτῶν καί μέ χρηματικήν ποινήν 300.000 φράγκων.

“Ὅταν ἡ διάλυσις ἔχη διαταχθῆ διά παράβασιν τελεσθεῖσαν καθ’ ὑποτροπήν, ἢ διά παράβασιν προβλεπομένην ἀπό τήν προηγουμένην παράγραφον, ἡ ποινή ἀνέρχεται εἰς φυλάκισιν πέντε ἐτῶν καί εἰς χρηματικήν ποινήν 500.000 φράγκων”.

ἄρθρον 18...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Διατάξεις περί περιορισμοῦ τῆς διαφήμισεως τῶν σεκτικῶν κινήματων

ἄρθρον 19

Τιμωρεῖται μέ χρηματικήν ποινήν 50.000 φράγκων, ἡ διάδοσις, δι’ οἰουδήποτε μέσου, μηνυμάτων ἀπευθυνομένων εἰς τοὺς νέους με τά ὅποια προωθεῖται νομικόν πρόσωπον, οἰασδήποτε νομικῆς μορφῆς καί οἰουδήποτε ἀντικειμένου, τό ὅποιον ἀναπτύσσει δραστηριότητάς αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τήν διατήρησιν ἢ τήν ἐκμετάλλευσιν τῆς ψυχολογικῆς ἐξαρτήσεως ἢ τῆς σωματικῆς ὑποταγῆς προσώπων μετεχόντων εἰς τὰς ἀνωτέρω δραστηριότητας, ἐφ’ ὅσον ἔχουν ἀπαγγελθῆ εἰς βάρος αὐτοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ εἰς βάρος τῶν ἀσκούντων κατὰ τόν νόμον καί τό καταστατικόν, ἢ ἐν τοῖς πράγμασι, τήν διοίκησιν αὐτοῦ, ὀριστικάί ποινικάί καταδίκαι δι’ οἰανδήποτε ἐκ τῶν κάτωθι ἀναφερομένων παραβάσεων:

1. Παραβάσεις συνιστάμεναι εἰς ἐκουσίαν ἢ ἀκουσίαν βλάβην τῆς ζωῆς ἢ τῆς σωματικῆς ἢ ψυχικῆς ἀκεραιότητος τοῦ προσώπου, εἰς ἔκθεσιν τινός εἰς κίνδυνον, εἰς βλάβην τῶν προσωπικῶν ἐλευθεριῶν, εἰς περιφρόνησιν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρώπου εἰς προσβολήν τῆς προσωπικότητος, εἰς ἔκθεσιν ἀνηλικῶν εἰς κίνδυνον, καθῶς καί εἰς ὑλικήν βλάβην τῶν ἄρθρων 221-1 ἕως 221-6, 222-1 ἕως 222-40, 223-1 ἕως 223-15-2, 224-1 ἕως 224-4, 225-5 ἕως 225-

15, 225-17 και 225-18, 226-1 έως 226-23, 227-1 έως 227-27, 311-1 έως 311-13, 312-12, 313-1 έως 313-3, 314-1 έως 314-3 και 324-1 έως 324-6 του Ποινικού Κώδικος.

2. Παραβάσεις συνιστάμεναι εις παράνομον άσκησιν τής ιατρικής ή τής φαρμακευτικής επιστήμης, προβλεπόμεναι από τά άρθρα L. 4161-6 και L. 4223-1 του Κώδικος Δημοσίας Υγείας:

3. Παραβάσεις συνιστάμεναι εις παραπλανητικήν διαφήμισιν, εις άπάτας, καθώς και εις πλαστογραφίας, προβλεπόμεναι από τά άρθρα L. 121-6 και L. 213-1 μέχρι L. 213-4 του Κώδικος τής Καταναλώσεως.

Αί αύται ποινάί επιβάλλονται όταν τά μηνύματα τά όποια αναφέρονται εις τό πρώτον έδάφιον του παρόντος άρθρου, προτρέπουν εις συμμετοχήν εις τοιούτον νομικόν πρόσωπον.

Τά νομικά πρόσωπα είναι δυνατόν νά κηρυχθούν ποινικώς ύπεύθυνα, συμφώνως προς τό άρ. 121-2 του Ποινικού Κώδικος, διά παραβάσεις αναφερομένας εις τό παρόν άρθρον. Η ποινή του νομικού προσώπου είναι ή χρηματική ποινή, ή όποια επιβάλλεται κατά τό άρ. 131-8 του Ποινικού Κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Διατάξεις σχετικαί πρός τήν έκμετάλλευσιν καταστάσεως άγνοίας ή άδυναμίας

Άρθρον 20

Μετά από τό άρθρο 223-15 του ποινικού Κώδικος, εισάγεται Τμήμα βον Β, τό όποιον έχει ως έξής:

“Τμήμα βον Β. Περί τής δι' άπάτης έκμεταλλεύσεως των καταστάσεων άγνοίας ή άδυναμίας.

Άρ. 223-15-2. Τιμωρείται μέ φυλάκισιν τριών έτών και μέ χρηματικήν ποινήν 2.500.000 φράγκων, ή δι' άπάτης έκμετάλλευσιν τής καταστάσεως άγνοίας ή τής καταστάσεως ανάγκης ανήλικου, ή προσώπου του όποιου ή ιδιαιτέρα ευπάθεια, ή όφειλομένη εις τήν ήλικίαν του, ή εις ασθενείαν του, ή εις άδυναμίαν του, ή εις φυσικόν ή ψυχικόν έλάττωμά του, ή εις έγκυμοσύνην του, είναι πρόδηλος και γνωστή εις τόν δράστην, καθώς και (ή έκμετάλλευσιν) τής ψυχολογικής έξαρτήσεως ή τής σωματικής ύποταγής προσώπου, αί όποιαί είναι αποτέλεσμα είτε σοβαρών ή επανειλημμένων πιέσεων είτε αλλοιουσών τήν κριτικήν ικανότητα πρακτικων, έφ' όσον ή έκμετάλλευσιν γίνεται μέ τόν σκοπόν να όδηγηθῃ ό ανήλικος, ή τό πρόσωπον αυτό, εις πράξιν ή παράλειψιν, σοβαρώς επιβλαβή δι' έαυτόν.

Όταν ή άνωτέρω παράβασις διαπράττεται από τόν άρχηγόν, κατά τό δίκαιον ή έν τοις

πράγμασι, μιᾶς ομάδος ἢ ὁποία ἐπιδίδεται εἰς δραστηριότητας ἐχούσας ὡς σκοπόν ἢ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν, τὴν διατήρησιν ἢ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ψυχικῆς ἐξαρτήσεως ἢ τῆς σωματικῆς ὑποταγῆς τῶν προσώπων τὰ ὅποια μετέχουν εἰς τὰς δραστηριότητας αὐτάς, αἱ ποιναὶ ἀνέρχονται εἰς φυλάκισιν πέντε ἐτῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν 5.000.000 φράγκων.

Ἄρ. 223-15-3. Τὰ φυσικά πρόσωπα, τὰ ὅποια κρίνονται ἔνοχα τοῦ ἐγκλήματος τοῦ προβλεπομένου ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Τμήματος αὐτοῦ, ὑπόκεινται καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους ποινάς:

- **1ον.** Στέρησιν τῶν ἀστικῶν, πολιτικῶν καὶ οἰκογενειακῶν δικαιωμάτων των, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 131-26·
- **2ον.** Στέρησιν τὸ πολὺ ἐπὶ πενταετίαν, συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τοῦ ἁρθροῦ 131-27, τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως καθηκόντων δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ δημοσίου λειτουργοῦ, καθὼς καὶ τῆς ἀσκήσεως ἐκείνης τῆς ἐπαγγελματικῆς ἢ κοινωνικῆς δραστηριότητος, κατὰ τὴν ἄσκησιν ἢ ἐπ'εὐκαιρίᾳ τῆς ὁποίας διεπράχθη ἢ παράβασις·
- **3ον.** Σφράγισις, τὸ πολὺ ἐπὶ πενταετίαν, τοῦ καταστήματος ἢ καταστημάτων τῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ ὁποία ἐχρησίμευσε εἰς τὴν διάπραξιν τῶν πράξεων ἢ παραλείψεων αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦν τὴν ἀντικειμενικὴν ὑπόστασιν τῆς παραβάσεως·
- **4ον.** Κατάσχεςις τοῦ πράγματος τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιήθη ἢ εἶχεν προωρισθῆ διὰ νὰ χρησιμοποιηθῆ εἰς τὴν διάπραξιν τῆς παραβάσεως·
- **5ον.** Ἀπαγόρευσις διαμονῆς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρ. 131-31·
- **6ον.** Στέρησις, τὸ πολὺ ἐπὶ πενταετίαν, τοῦ δικαιώματος ἐκδόσεως καὶ εἰσπράξεως ἐπιταγῶν, ἐκτός ἀπὸ ἐπιταγᾶς αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται προκειμένου ὁ ἐκδότης νὰ εἰσπράξῃ χρήματα ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν πληρωτὴν, ἢ ἐπιταγᾶς διαμαρτυρημένας·
- **7ον.** Ἀνάρτησιν ἢ δημοσιοποίησιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἄρ. 131-35.

Ἄρ. 223-15-4. Τὰ νομικά πρόσωπα δύνανται νὰ κηρυχθοῦν ποινικῶς ὑπεύθυνα, κατὰ τὸ ἄρ. 121-2, διὰ τὴν παράβασιν ἢ ὁποία ὀρίζεται εἰς τὸ παρὸν Τμήμα... ”.....

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 22

Τό ἄρ. 2-17 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας διατυποῦται ὡς ἑξῆς:

Ἄρ. 2-17. Κάθε ἔνωσις ἀναγνωρισθεῖσα ὡς κοινωφελῆς, δηλωθεῖσα ἀρμοδίως τοῦλάχιστον πέντε ἔτη πρό τῶν κρισίμων γεγονότων, καί ἔχουσα εἰς τό καταστατικόν της ὡς σκοπόν της τήν προστασίαν καί τήν βοήθειαν ἀτόμων, ἢ τήν υπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων καί τῶν ἐλευθεριῶν, εἴτε ἀτομικῶν εἴτε συλλογικῶν, δύναται, ἐπ' εὐκαιρίᾳ πράξεων αἱ ὁποῖαι διεπράχθησαν ἀπό οἰονδήποτε φυσικόν ἢ νομικόν πρόσωπον, εἰς τά πλαίσια μιᾶς κινήσεως ἢ ὀργανώσεως, ἔχουσαν ὡς σκοπόν ἢ ὡς ἀποτέλεσμα, τήν δημιουργίαν, τήν διατήρησιν ἢ τήν ἐκμετάλλευσιν ψυχολογικῆς ἐξαρτήσεως ἢ σωματικῆς ὑποταγῆς, νά ἀσκήσῃ τά δικαιώματα τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὰς παραβάσεις τῆς ἐκουσίας ἢ ἀκουσίου βλάβης τῆς ζωῆς, τῆς βλάβης τῆς φυσικῆς ἢ τῆς ψυχικῆς ἀκεραιότητος τοῦ προσώπου, τῆς ἐκθέσεως τινός εἰς κίνδυνον, τῆς βλάβης τῶν προσωπικῶν ἐλευθεριῶν, τῆς προσβολῆς τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, τῆς προσβολῆς τῆς προσωπικότητος, τῆς ἐκθέσεως ἀνηλίκου εἰς κίνδυνον, καθῶς καί τῆς ὑλικῆς βλάβης, δηλαδή τὰς παραβάσεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τά ἄρθρα 221-1 ἕως 221-6, 222-1 ἕως 222-40, 223-1 ἕως 223-15-2, 224-1 ἕως 224-4, 225-5 ἕως 225-15, 225-17 καί 225-18, 226-1 ἕως 226-23, 227-1 ἕως 227-27, 311-1 ἕως 311-13, 312-12, 313-1 ἕως 313-3, 314-1 ἕως 314-3 καί 324-1 ἕως 324-6 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, καθῶς καί τὰς παραβάσεις τῆς παρανόμου ἀσκήσεως τῆς ἰατρικῆς ἢ τῆς φαρμακευτικῆς ἐπιστήμης, αἱ ὁποῖαι προβλέπονται ἀπό τά ἄρθρα L. 4161-6 καί L. 4223-1 τοῦ Κώδικος Δημοσίας Ὑγείας, καί τὰς παραβάσεις τῆς παραπλανητικῆς διαφήμισεως, τῆς ἀπάτης καί τῆς πλαστογραφίας, ὅπως αἱ παραβάσεις αὐταί προβλέπονται ἀπό τά ἄρθρα L. 121-6 καί L. 213-1 μέχρι L. 213-4 τοῦ Κώδικος τῆς Καταναλώσεως”.

....

....

....